

ROMEO

WILLIAM
SHAKESPEARE

MACBETH

MACBETH

NAKLADATELSTVÍ
ROMEO

Přeložil Jiří Josek

*Tato kniha vychází za finanční podpory
Ministerstva kultury České republiky
a jako součást výzkumného záměru na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy
„Základy moderního světa v zrcadle literatury a filozofie“ (MSM 0021620824).*

Translation, Preface, and Commentary © Jiří Josek, 2005

ISBN 80-86573-09-5

PŘEDMLUVA

Macbeth je zřejmě předposlední z Shakespeareových vrcholných tragédií (**Julius Caesar, Hamlet, Othello, Macbeth, Král Lear**), které dramatik napsal v průběhu několika let na přelomu 16. a 17. století. V dějinách Anglie je to období zlomové. Dochází ke změně na anglickém trůně – po zesnulé bezdětné královně Alžbětě I. se vlády ujímá skotský král Jakub – a proměňuje se i politické a společenské klima. Končí feudální éra s pevně danou hierarchií hodnot. Etické, morální i náboženské jistoty jsou narušeny, rodí se společnost ovládaná zcela jinými vztahy. Shakespeareovým tématem těchto let je střet nového a starého světa v nitru postav, které nesou za stav společnosti odpovědnost. V uvedených hrách spojuje autor klasický půdorys tragédie velkého člověka nezadržitelně směřujícího k pádu s psychologicky přesnou povahokresbou. A přestože jde ve všech případech o adaptace starších pramenů, každá z velkých tragédií odrážela i soudobé společenské a politické poměry a působila aktuálně na tehdejší diváky.

V případě **Macbetha** je dobová aktuálnost spojena především s králem Jakubem I. Hrou ze skotských dějin chtěl dramatik oslavit nástup panovníka, který se stal navíc patronem jeho herecké společnosti. Látku čerpal zejména z Holinshedových *Kronik Anglie, Skotska a Irska*. Zde našel dva samostatné příběhy, které propojil, doplnil detaily z dalších zdrojů a přidal k nim scény a výjevy z vlastní invence. První příběh pojednává o šlechtici Donwaldovi, který z pomsty a na naléhání své ženy dal na svém hradě Forresu zabít krále Duffa a sám pak zabil opilé komorníky, na které vraždu krále svedl. Příběh o králi Macbethovi pak přebírá Shakespeare z kroniky takřka věrně, s mnoha detaily, ba až doslovnými citacemi, jak je tomu například u rozhovoru Macbetha a Banqua s čarodějnicemi či Muceduffa s Malcolmem. Několika drobnými, ale dosti významnými odchylkami od původní látky však dokázal učinit z torza příběhu o tyranském králi z jedenáctého století psychologické drama moderního člověka. Zatímco Holinshedův Macbeth svede v delším časovém úseku tři vítězné bitvy, Shakespeareův Macbeth své hrdinské činy vykoná v jediném dni. Zatímco v kronice zabíjí Macbeth s Banquovou pomocí svého bratrance krále Duncana, slabého a neschopného panovníka, z pocitu oprávněné křivdy, Shakespeare motivuje vraždu zejména Macbethovou ctižádostí. Královraž-

du nechává dramatik jen na Macbethovi a jeho ženě nejen kvůli tomu, že spoluvina Banqua, legendárního předchůdce rodu Stuartovců, a tedy i krále Jakuba I., by byla z pochopitelných důvodů nepřipustná, ale rovněž proto, že chce veškerou pozornost soustředit na titulního hrdinu. U Holinsheda Macbeth po násilném nástupu na trůn deset let spravedlivě vládne, ale pak „ukáže svou pravou povahu“. Dá zabít Banqua a zmámen šalebným proroctvím „jistě čarodějnice“ v sedmi závěrečných letech své vlády nastolí teror. Nelítostně okrádá a likviduje skotské šlechtice. Zejména má spadeno na Macduffa, který se odmítl osobně účastnit výstavby hradu Duncinanu. Když pak Macbeth zjistí, že Macduff proti němu v Anglii hledá pomoc, oblehne jeho hrad a vyvraždí jeho rodinu i služebnictvo. Shakespeareův Macbeth zažívá po vítězství krátké opojení slávou, které ho vybičuje k násilnému činu, nezadržitelně však ztrácí svou integritu a v rychlém sledu vrší jednu krutost na druhou. Přeprocování epicky rozvětveného děje z pramenů v tematicky i časově sevřený dramatický tvar je metoda, kterou právě ve svých vrcholných tragédiích dovádí Shakespeare k mistrovství.

Téma násilného uchvácení trůnu může být chápáno jako další úlitba Jakubu I., který o tomto problému napsal dvě učená pojednání (napsal knihu i o jiném tématu hry, o čarodějnictví, s názvem *Démonologie*). Ve spojitosti s tzv „prachovým spiknutím“, odhaleným 4. listopadu 1605, při němž měl být vyhozen do povětří anglický Parlament i s panovníkem, se ale téma královraždy jeví v té době jako mimořádně aktuální. Narážka na toto spiknutí se zřejmě objevuje v hrubě komickém výstupu vrátného, který dramatik do příběhu připsal spolu s dalšími dramaticky účinnými výjevy, jako je Macbethovo vidění dýky, Macbethův hovor s Banquovými vrahy, zjevení Banquova ducha na hostině, druhá Macbethova návštěva čarodějnic, náměsíčné obcházení lady Macbeth a jiné. Od „prachového spiknutí“ se odvozuje i přibližná datace vzniku tohoto dramatického díla. Traduje se názor, že hra byla poprvé předváděna na královském zámku Hampton Court v létě 1606 a ve stejném roce se zřejmě objevila i v divadle *Globe*.

Macbeth je tragédií ctižádosti. V mnoha ohledech tak připomíná Shakespeareovu ranou historickou hru **Král Richard III.** I Richard zatouží po trůnu a zmocní se ho násilím. Jeho ctižádost má sice psychologickou motivaci (vyvrůstá i z jeho tělesného postižení), ale jinak je to člověk od začátku do konce jednoznačně zlý, který jde za svým cílem bez sebemenších výčitek svědomí. Dramatik tu vypráví příběh především politický, příběh o mechanismu moci a historické spravedlnosti, která časem napraví stav věcí lidských. Macbeth je jiný. Uvědomuje si až příliš dobře zvrácenost a dosah svého činu, a to už předtím, než se k němu po krušném vnitřním

boji odhodlá. Podlehe pokušení, jež je silnější než on sám, a neodvratně se dostává do vleku následků. **Macbeth** je hra, v níž se základní dramatický konflikt odehrává v psychice titulní postavy. Dramatik tu vypráví příběh o přerodu uctívaného hrdiny v nenáviděného tyрана a snaží se dopátrat příčin takové proměny.

Shakespeareova schopnost vyjadřovat paradoxy lidské existence dvojjedním jazykem básně a dramatu nachází v **Macbethovi** vrcholné uplatnění. Už od počátečního výjevu čarodějnic, volajících: „Děs je krása, krása děs!“, je nastoleno téma nejednoznačnosti. Protiklady splývají, nepřirozené se stává přirozeným, muž je obviňován ze zženštilosti a žena se chce svého ženství zbavit, zdání se stává skutečností a skutečnost zdáním. Stejně jako Duch zjevený Hamletovi mohl být pouhou chimérou, mohou být i čarodějnice, které Macbethovi vyjevují královskou budoucnost, pouze výplodem jeho fantazie zjitřené triumfálními pocity vítěze. Ve velkých Shakespeareových tragédiích stojí vždy na jedné straně dvojznačnost vjemů, pocitů a slov a na druhé straně jednoznačný, nezvratný čin. Zatímco u Hamleta rozum ochromuje jeho schopnost jednat (nechce se nechat oklamat zdáním a potřebuje pro své konání důkaz) a Othello jedná v pomnutí smyslů, oklamán Jagem, Macbeth podnícen dvojznačným proroctvím propadne klamu o své výjimečnosti a vědomě mystifikuje sám sebe. Svou vůli staví nad zákonitost a řád světa, svými činy předbílá čas, a když ho konečně dostihne určený úděl, uvědomuje si marnost a bezvýznamnost veškerého svého snažení. Pro Othella je smrt očistným vysvobozením z bludu, pro Macbetha trapným koncem nesmyslného života.

*Život je pouhý stín, ubohý berec,
co chvíli křepčí, křičí na scéně
a zmlkne navždy. Je to historka
vypravovaná blbcem, ruch a vzruch
postrádající smysl.*

Macbeth je hra, v níž je intenzita prožitku mezních dramatických situací umocněna silou básnického výrazu. V pochmurné scenerii skotských plání a vřesovišť, osamocených hradů plných temných zákoutí se v nočním čase při výkřících nočních ptáků a za doprovodu hrozivého bušení na bránu odehrávají krvavé děje, které si netroufají na světlo denní. Do těchto kulís ze skotských balad umístil Shakespeare archetypální příběh, v němž svým současníkům varovně odhaloval běsy lidské duše a kterým dodnes ukazuje, jak se v člověku rodí zlo.

MACBETH

MACBETH

DRAMATIS PERSONAE

DUNCAN, King of Scotland
MALCOLM } his sons
DONALBAIN }
MACBETH } generals of the King's army
BANQUO }
MACDUFF }
LENNOX } noblemen of Scotland
ROSS }
MENTETH }
ANGUS }
CATHNESS }
FLEANCE, son to Banquo
SIWARD, Earl of Northumberland, general of the English forces
YOUNG SIWARD, his son
SEYTON, an officer attending on Macbeth
BOY, son to Macduff
ENGLISH DOCTOR
SCOTCH DOCTOR
CAPTAIN
PORTER
OLD MAN
LADY MACBETH
LADY MACDUFF
GENTLEWOMAN, attending on Lady Macbeth
HECATE
THREE WITCHES
Lords, Gentlemen, Officers, Soldiers, Murderers, Attendants,
and Messengers; the Ghost of Banquo, and other Apparitions

Scene: Scotland and in IV/3 England.

OSOBY

DUNCAN, skotský král
MALCOLM } jeho synové
DONALBAIN }
MACBETH } královi vojevůdci
BANQUO }
MACDUFF }
LENNOX } skotští šlechtici
ROSS }
MENTETH }
ANGUS }
CATHNESS }
FLEANCE, Banquův syn
SIWARD, hrabě northumberlandský, velitel anglických vojsk
MLADÝ SIWARD, jeho syn
SEYTON, důstojník v Macbethových službách
CHLAPEC, Macduffův syn
ANGLICKÝ DOKTOR
SKOTSKÝ DOKTOR
KAPITÁN
VRÁTNÝ
STAŘEC
LADY MACBETH
LADY MACDUFF
KOMORNÁ, sloužící Lady Macbeth
HEKATÉ
TŘI ČARODĚJNICE
Šlechtici, pánové, důstojníci, vojáci, vrazi, sloužící a poslové;
Banquův duch a jiné přízraky.

Místo děje: Skotsko a v IV/3 Anglie.

ACT I.

SCENE 1.

AN OPEN PLACE.

Thunder and lightning.

Enter three Witches.

1. WITCH When shall we three meet again?
In thunder, lightning, or in rain?
2. WITCH When the hurlyburly's done,
When the battle's lost and won.
3. WITCH That will be ere the set of sun. 5
1. WITCH Where the place?
2. WITCH Upon the heath.
3. WITCH There to meet with Macbeth.
1. WITCH I come, Graymalkin!
2. WITCH Paddock calls.
3. WITCH Anon.
- ALL Fair is foul, and foul is fair:
Hover through the fog and filthy air. 10
- Exeunt.*

SCENE 2.

A CAMP NEAR FORRES.

Alarum within. Enter Duncan, Malcolm, Donalbain.

Lennox, with Attendants, meeting a bleeding Captain.

- DUNCAN What bloody man is that? He can report,
As seemeth by his plight, of the revolt
The newest state.
- MALCOLM This is the sergeant
Who like a good and hardy soldier fought
'Gainst my captivity. Hail, brave friend! 5

JEDNÁNÍ I.

SCÉNA 1.

PUSTINA.

Hromy a blesky.

Vystoupí tři čarodějnice.

1. ČAROD. Kdy sejdeme se zas my tři
v rozbouřeném povětří?
2. ČAROD. Až rozhodne se v lité bitce
o vítězství a o porážce.
3. ČAROD. To stane se, než zajde slunce. 5
1. ČAROD. Kde sejdem se?
2. ČAROD. Na kraji blat.
3. ČAROD. Macbethovi tam budem přát.
1. ČAROD. Už jdu, Moure!
2. ČAROD. Kvak volá.
3. ČAROD. Jdem!
- VŠECHNY Děs je krása, krása děs.
Štiplavou mhou se nechme nést. 10
- Odejdou.*

SCÉNA 2.

LEŽENÍ POBLÍŽ FORRESU.

*Za scénou bitevní vřava. Vystoupí král Duncan, Malcolm,
Donalbain, Lennox, sloužící, z druhé strany krvácející Kapitán.*

- DUNCAN Kdo je ten chlap? Je celý od krve.
Snad bude vědět, co je nového
na bojišti.
- MALCOLM To je ten kapitán,
který mě obětavě vysekal
ze zajetí. Příteli, zdravím tě! 5

	Say to the king the knowledge of the broil As thou didst leave it.	
CAPTAIN	Doubtful it stood; As two spent swimmers, that do cling together And choke their art. The merciless Macdonwald – Worthy to be a rebel, for to that The multiplying villanies of nature Do swarm upon him – from the western isles Of kerns and gallowglasses is supplied; And fortune, on his damned quarrel smiling, Show'd like a rebel's whore: but all's too weak: For brave Macbeth – well he deserves that name – Disdaining fortune, with his brandish'd steel, Which smoked with bloody execution, Like valour's minion carved out his passage Till he faced the slave; Which ne'er shook hands, nor bade farewell to him, Till he unseam'd him from the nave to the chaps, And fix'd his head upon our battlements.	10 15 20
DUNCAN	O valiant cousin! Worthy gentleman!	
CAPTAIN	As whence the sun 'gins his reflection Shipwrecking storms and direful thunders break, So from that spring whence comfort seem'd to come Discomfort swells. Mark, king of Scotland, mark: No sooner justice had with valour arm'd Compell'd these skipping kerns to trust their heels, But the Norwegian lord surveying vantage, With furbish'd arms and new supplies of men Began a fresh assault.	25 30
DUNCAN	Dismay'd not this Our captains, Macbeth and Banquo?	
CAPTAIN	Yes; As sparrows eagles, or the hare the lion. If I say sooth, I must report they were As cannons overcharged with double cracks, so they Doubly redoubled strokes upon the foe: Except they meant to bathe in reeking wounds, Or memorise another Golgotha, I cannot tell – But I am faint, my gashes cry for help.	35 40
DUNCAN	So well thy words become thee as thy wounds; They smack of honour both. – Go get him surgeons.	

	Řekni králi, jak probíhala bitva, když jsi byl v poli.	
KAPITÁN	Dlouho nerozhodně. Bylo to, jak když se dva tonoucí navzájem táhnou ke dnu. Macdonwald, který je zlem tak prolezlý, že má snad rebelii v krvi, získal náhle až ze severu, z Hebrid, posily irských a dalších žoldáků. A tak to vypadalo, že mu prodejná Štěstěna přeje. Ale to se splet. Srdnatý Macbeth – jak mu musím říkat – vzal osud do svých rukou. Klestil si krvavou stezku polem, až se mu kouřilo z meče, než se ocitl tváří v tvář před tím lumpem. A nemazlil se s ním, bez pozdravu mu břicho rozpáral až po bradu a jeho hlavu vztyčil na hradbách.	10 15 20
DUNCAN	Můj bratranec je rek a hrdina!	
KAPITÁN	Však stejně jako nejparnější žár je zdrojem bouří a ledových krup, tak chvíle, která slibovala klid, zrodila neklid. Skotský králi, věz, že sotva chrabrost podepřená právem vyhnala nájezdníky ze země, využil vládce Norů výhody a s novým vojskem čerstvých žoldáků vrazil proti nám.	25 30
DUNCAN	Lekli se ho Macbeth a Banquo, naši vojevůdci?	
KAPITÁN	Ano. Jak orel vrabce, jak zajíce lev. Po pravdě řečeno, nabílo je to dvojnásob odhodláním, takže se na Nora vrhli s dvakrát větší silou. Možná je hnala krvežíznivost anebo touha proslavit se novou Golgotou, nevím – Omdlévám, moje rány křičí: „Pomoc!“	35 40
DUNCAN	Tvé rány i tvá slova hovoří jazykem cti. – Vemte ho k lékaři!	

Exit Captain, attended.
Who comes here?
Enter Ross and Angus.

MALCOLM The worthy thane of Ross. 45

LENNOX What a haste looks through his eyes! So should he look
That seems to speak things strange.

ROSS God save the king!

DUNCAN Whence camest thou, worthy thane?

ROSS From Fife, great king;
Where the Norweyan banners flout the sky
And fan our people cold. Norway himself, 50
With terrible numbers,
Assisted by that most disloyal traitor
The thane of Cawdor, began a dismal conflict;
Till that Bellona's bridegroom, lapp'd in proof,
Confronted him with self-comparisons, 55
Point against point rebellious, arm 'gainst arm.
Curbing his lavish spirit: and, to conclude,
The victory fell on us.

DUNCAN Great happiness!

ROSS That now
Sweno, the Norways' king, craves composition:
Nor would we deign him burial of his men 60
Till he disbursed at Saint Colme's Inch
Ten thousand dollars to our general use.

DUNCAN No more that thane of Cawdor shall deceive
Our bosom interest. – Go pronounce his present death,
And with his former title greet Macbeth. 65

ROSS I'll see it done.

DUNCAN What he hath lost noble Macbeth hath won.
Exeunt.

SCENE 3. A HEATH.

Thunder. Enter the three Witches.

1. WITCH Where hast thou been, sister?
2. WITCH Killing swine.

Odejde Kapitán s doprovodem.
Kdo to sem jde?
Vystoupí Ross a Angus.

MALCOLM Thén z Rossu, Milosti. 45

LENNOX V očích mu čtu, že jeho poslání
je naléhavé.

ROSS Bůh ochraňuj krále!

DUNCAN Odkud přicházíš?

ROSS Z Fifu, Milosti.
Tam Norové až k nebi vztyčili
své korouhve a z jejich třepotu 50
nám mrzla krev, kolik jich bylo. Jim
přispěchal na pomoc i zrádný Cawdor.
Krutě se do nás pustili, však náš
bůh války Macbeth se jim postavil, 55
meč proti meči, paže proti paži,
a oplácel vzbouřencům stejnou mincí,
až zkrotil jejich vzdor. Řečeno zkrátka,
zvítěžili jsme.

DUNCAN Sláva!

ROSS Norský král
Sweno nás prosil o mír, ale my
ho nenechali pohřbít padlé dřív, 60
než nám na Columbově ostrově
vyplatil deset tisíc ve zlatě.

DUNCAN Thén z Cawdoru už nikdy nebude
mou lásku zrazovat. – Popravte ho,
a jeho léno ať dostane Macbeth. 65

ROSS Hned bude poprava.

DUNCAN Co Cawdor ztrácí, Macbeth získává.
Odejdou.

SCÉNA 3. NA VŘESOVIŠTI.

Hrom. Vystoupí tři čarodějnice.

1. ČAROD. Kdes byla, sestro, ptám se?
2. ČAROD. Podřezávat prase.

	So wither'd and so wild in their attire, That look not like the inhabitants o' the earth, And yet are on't? – Live you? Or are you aught That man may question? You seem to understand me, By each at once her chappy finger laying Upon her skinny lips: you should be women, And yet your beards forbid me to interpret That you are so.	40 45
MACBETH	Speak, if you can: what are you?	
1. WITCH	All hail, Macbeth! Hail to thee, thane of Glamis!	
2. WITCH	All hail, Macbeth! Hail to thee, thane of Cawdor!	
3. WITCH	All hail, Macbeth! Thou shalt be king hereafter!	
BANQUO	Good sir, why do you start; and seem to fear Things that do sound so fair? – I' the name of truth, Are ye fantastical, or that indeed Which outwardly ye show? My noble partner You greet with present grace and great prediction Of noble having and of royal hope, That he seems rapt withal: to me you speak not. If you can look into the seeds of time, And say which grain will grow and which will not, Speak then to me, who neither beg nor fear Your favours nor your hate.	50 55 60
1. WITCH	Hail!	
2. WITCH	Hail!	
3. WITCH	Hail!	
1. WITCH	Lesser than Macbeth, and greater.	
2. WITCH	Not so happy, yet much happier.	65
3. WITCH	Thou shalt get kings, though thou be none: So all hail, Macbeth and Banquo!	
1. WITCH	Banquo and Macbeth, all hail!	
MACBETH	Stay, you imperfect speakers, tell me more: By Sinel's death I know I am thane of Glamis; But how of Cawdor? The thane of Cawdor lives, A prosperous gentleman; and to be king Stands not within the prospect of belief, No more than to be Cawdor. Say from whence You owe this strange intelligence? Or why Upon this blasted heath you stop our way With such prophetic greeting? Speak, I charge you.	70 75

	Vrásčité stvůry, divé maškary, jako by nepatřily na náš svět, a přece po něm chodí. – Co jste zač? Mluvíte lidskou řečí? Asi mi rozumíte, když na mě děláte kostnatým prstem na rtech: „Pst!“ Jste ženy, však vaše vousy o tom nesvědčí. Tak co je?	40 45
MACBETH	Mluvte, můžete-li. Co jste?	
1. ČAROD.	Zdar, Macbethe, zdar, théne z Glamisu!	
2. ČAROD.	Zdar, Macbethe, zdar, théne z Cawdoru!	
3. ČAROD.	Zdar, Macbethe, zdar, příští skotský králi!	
BANQUO	Čeho se lekáš, proč se bojíš toho, co zní tak lákavě? – Ve jménu pravdy, zdáte se nám, nebo jste skutečné? Můj vzácný přítel je jak opařen po vašem pozdravu, jenž přiznává mu velké pocty dnes a královský titul už zítra. Ke mně promluvte, a umíte-li v zrnu času číst, čí setba vzejde a čí zajde, mně prorokujte. A já pak bez bázně přijmu jak špatnou, tak i dobrou sudbu.	50 55 60
1. ČAROD.	Zdar!	
2. ČAROD.	Zdar!	
3. ČAROD.	Zdar!	
1. ČAROD.	Ty, menší než Macbeth, a přece větší.	
2. ČAROD.	Míň šťastný, ale mnohem šťastnější.	65
3. ČAROD.	Ty, otče králů, jenž nebudeš král. Zdar, Macbethe a Banquo, zdar!	
1. ČAROD.	Zdar, Macbethe a Banquo, zdar!	
MACBETH	Stůjte a dopovězte svoji řeč. Po smrti otce Sinela mám Glamis. Ale proč Cawdor? Thén z Cawdoru žije a má se dobře, pokud vím. A král? Že budu králem, tomu se dá věřit ještě míň, než že budu Cawdor. Jak vás tohle mohlo napadnout? A proč nám cestu křížíte s tak podivným proroctvím? Mluvte! Poroučím vám to!	70 75

Witches vanish.

BANQUO	The earth hath bubbles, as the water has, And these are of them. Whither are they vanish'd?	
MACBETH	Into the air; and what seem'd corporal melted As breath into the wind. Would they had stay'd!	80
BANQUO	Were such things here as we do speak about? Or have we eaten on the insane root That takes the reason prisoner?	
MACBETH	Your children shall be kings.	
BANQUO	You shall be king.	85
MACBETH	And thane of Cawdor too: went it not so?	
BANQUO	To the selfsame tune and words. Who's here?	
<i>Enter Ross and Angus.</i>		
ROSS	The king hath happily received, Macbeth, The news of thy success; and when he reads Thy personal venture in the rebels' fight, His wonders and his praises do contend Which should be thine or his: silenced with that, In viewing o'er the rest o' the selfsame day, He finds thee in the stout Norwegian ranks, Nothing afeard of what thyself didst make, Strange images of death. As thick as hail Came post with post; and every one did bear Thy praises in his kingdom's great defence, And pour'd them down before him.	90
ANGUS	We are sent To give thee from our royal master thanks; Only to herald thee into his sight, Not pay thee.	100
ROSS	And, for an earnest of a greater honour, He bade me, from him, call thee thane of Cawdor: In which addition, hail, most worthy thane! For it is thine.	105
BANQUO	What, can the devil speak true?	
MACBETH	The thane of Cawdor lives: why do you dress me In borrow'd robes?	
ANGUS	Who was the thane lives yet; But under heavy judgment bears that life Which he deserves to lose. Whether he was combined With those of Norway, or did line the rebel	

Čarodějnice zmizí.

BANQUO	I zem jak voda mívá bubliny, i tohle bylo nic. Kam zmizely?	
MACBETH	Vypařily se. Co se zdálo tělem, vzal vítr jako slova od úst. Škoda!	80
BANQUO	Viděli jsme to, o čem mluvíme? Nebo jsme snědli kořen bolehlavu a přišli o rozum?	
MACBETH	Ty budeš otcem králů.	
BANQUO	A ty král.	85
MACBETH	Dřív thénem z Cawdor. Řekly to tak?	
BANQUO	Doslova, do písmene. Kdo to jde?	
<i>Vystoupí Ross a Angus.</i>		
ROSS	Macbethe, král byl velmi potěšen tvým vítězstvím. A když se doslechl, cos proti vzbouřencům sám dokázal, úžas a obdiv se v něm svářily, co víc ti patří. Ale dřív než se z radosti stačil vzpamatovat, slyší v ten samý den, jak vpadl mezi Nory a dělal z nich bez obav ze smrti mrtvolné přízraky. Jak kroupy se sypaly zprávy o tvých smělých činech, které jsi na obranu království pro krále vykonal.	90
ANGUS	Posílá nás, ne s odměnou, jen s úkolem ti vzdát královým jménem za tvou službu dík a přivést tě před něj.	100
ROSS	Jen co závdavek za vyšší pocty mám tě jmenovat thénem z Cawdor. Drahý théne, přijmi, ten vzácný hold.	105
BANQUO	Co? Mluvil ďábel pravdu?	
MACBETH	Thén z Cawdor snad žije. Proč mám nosit půjčené šaty?	
ANGUS	Bývalý thén žije, ale svůj život musí odevzdat za zločin právu. Zda se spolčil s Nory, nebo se tajně přidal k rebelům,	110

With hidden help and vantage, or that with both
He labour'd in his country's wreck, I know not;
But treasons capital, confess'd and proved,
Have overthrown him.

MACBETH (*Aside*) Glamis, and thane of Cawdor! 115
The greatest is behind.
(*To Ross and Angus*) Thanks for your pains.
(*To Banquo*) Do you not hope your children shall be kings,
When those that gave the thane of Cawdor to me
Promised no less to them?

BANQUO That trusted home
Might yet enkindle you unto the crown, 120
Besides the thane of Cawdor. But 'tis strange:
And oftentimes, to win us to our harm,
The instruments of darkness tell us truths,
Win us with honest trifles, to betray's
In deepest consequence. – 125
Cousins, a word, I pray you.

MACBETH (*Aside*) Two truths are told,
As happy prologues to the swelling act
Of the imperial theme. – I thank you, gentlemen. –
(*Aside*) This supernatural soliciting
Cannot be ill, cannot be good: if ill, 130
Why hath it given me earnest of success,
Commencing in a truth? I am thane of Cawdor:
If good, why do I yield to that suggestion
Whose horrid image doth unfix my hair
And make my seated heart knock at my ribs, 135
Against the use of nature? Present fears
Are less than horrible imaginings:
My thought, whose murder yet is but fantastical,
Shakes so my single state of man that function
Is smother'd in surmise, and nothing is 140
But what is not.

BANQUO Look, how our partner's rapt.

MACBETH (*Aside*)
If chance will have me king, why, chance may crown me,
Without my stir.

BANQUO New horrors come upon him,
Like our strange garments, cleave not to their mould
But with the aid of use.

MACBETH (*Aside*) Come what come may, 145

anebo obojím usiloval
o zkázu vlasti, nevím. Ale byl
usvědčen z velezrady, k níž se přiznal,
a k smrti odsouzen.

MACBETH (*Stranou*) Glamis, teď Cawdor! 115
Největší přede mnou.
(*K Rossovi a Angusovi*) Děkuji vám.
(*K Banquovi*) Už věříš tomu, že z tvých dětí budou
králové, když to řekly ty, co mně
řekly, že budu Cawdor?

BANQUO Nevěř tomu,
nebo bys mohl zatoužit se stát 120
i králem, když jsi Cawdor. Pozor na to!
Aby nás temné síly zničily,
často nás získávají drobtý pravdy,
V drobnostech s námi hrají poctivě,
v podstatných věcech ale zrazují. – 125
Pánové, na slovíčko.

MACBETH (*Stranou*) Dvě předpovědi
se splnily co skvostné prology
královské hry. – Děkuji, pánové. –
(*Stranou*) To nadpozemské pokoušení není
dílem zla ani dobra. Kdyby to 130
bylo zlo, mohlo by tak dobře začít?
Jsem thénem z Cawdor. Je-li to dobro,
proč vnuká mi ty strašné myšlenky,
z nichž vstávají mi vlasy na hlavě
a srdce, jindy klidné, buší mi 135
do žeber jako đas? Děsivější je
děs v představách než ve skutečnosti.
Jen záblesk pomyšlení na vraždu
mnou otrásl a přebil v mysli vše,
takže co je, jako by nebylo, 140
a je, co není.

BANQUO Je jak zkoprnlý.

MACBETH (*Stranou*)
Jestli se mám stát králem, budu jím,
aniž hnu prstem.

BANQUO Nové pocty ho
tlačí jak nové boty. Buďte muset
je rozchodit.

MACBETH (*Stranou*) Staň se, co stát se má. 145

Time and the hour runs through the roughest day.
 BANQUO Worthy Macbeth, we stay upon your leisure.
 MACBETH Give me your favour: my dull brain was wrought
 With things forgotten. Kind gentlemen, your pains
 Are register'd where every day I turn 150
 The leaf to read them. Let us toward the king.
(To Banquo)
 Think upon what hath chanced, and, at more time,
 The interim having weigh'd it, let us speak
 Our free hearts each to other.
 BANQUO Very gladly.
 MACBETH Till then, enough. – Come, friends. 155
Exeunt.

SCENE 4.
FORRES. THE PALACE.

*Flourish. Enter Duncan, Malcolm, Donalbain, Lennox,
 and Attendants*

DUNCAN Is execution done on Cawdor? Are not
 Those in commission yet return'd?
 MALCOLM My liege,
 They are not yet come back. But I have spoke
 With one that saw him die: who did report
 That very frankly he confess'd his treasons, 5
 Implored your highness' pardon and set forth
 A deep repentance. Nothing in his life
 Became him like the leaving it; he died
 As one that had been studied in his death
 To throw away the dearest thing he owed, 10
 As 'twere a careless trifle.
 DUNCAN There's no art
 To find the mind's construction in the face:
 He was a gentleman on whom I built
Enter Macbeth, Banquo, Ross, and Angus.
 An absolute trust. – *(To Macbeth)* O worthiest cousin!
 The sin of my ingratitude even now 15
 Was heavy on me: thou art so far before
 That swiftest wing of recompense is slow

Kyvadlo času všechno odkývá.
 BANQUO Macbethe, čekáme jen na tebe.
 MACBETH Promiňte. Hlava hloupá. Zkoušel jsem si
 na něco vzpomenout. Dík, pánové,
 za péči, již jsem navždy zanesl 150
 do knihy paměti. Jdem za králem.
(K Banquovi)
 Přemýšlej o těch věcech. Později,
 až čas nám dovolí vše zvážit, si
 můžeme ještě promluvit.
 BANQUO Moc rád.
 MACBETH Teď už dost o tom. – Pojdme, přátelé. 155
Odejdou.

SCÉNA 4.
FORRES. KRÁLOVSKÝ PALÁC.

*Fanfára. Vystoupí král Duncan, Malcolm, Donalbain, Lennox
 a sloužící.*

DUNCAN Byl Cawdor popraven? Vrátili se
 ti, co to měli zařídit?
 MALCOLM Můj králi,
 ještě tu nejsou, ale jeden známý
 tam byl a popravu mi vylíčil.
 Cawdor se přiznal k vlastizradě. Řekl, 5
 že lituje svých činů, a vám, otče,
 se za vše omlouvá. Nic v životě
 mu neslušelo víc než umírání.
 Smrt si snad nastudoval. Jako tretku
 odhodil nejcennější, co kdy měl,
 svůj život. 10
 DUNCAN Jak je těžké podle tváře
 uhodnout, jaké má kdo myšlenky.
 Ten pán měl moji plnou důvěru.
Vystoupí Macbeth, Banquo, Ross a Angus.
(K Macbethovi) Vzácný bratranče, vítej. Trápí mě,
 že dosud jsem ti neprojevili vděk,
 jak náleží. Kdo ti má ale stačit?
 I nejrychlejší odměna se loudá 15

To overtake thee. Would thou hadst less deserved,
That the proportion both of thanks and payment
Might have been mine! Only I have left to say, 20
More is thy due than more than all can pay.

MACBETH The service and the loyalty I owe,
In doing it, pays itself. Your highness' part
Is to receive our duties; and our duties
Are to your throne and state children and servants, 25
Which do but what they should, by doing every thing
Safe toward your love and honour.

DUNCAN Welcome hither:
I have begun to plant thee, and will labour
To make thee full of growing. – Noble Banquo,
That hast no less deserved, nor must be known 30
No less to have done so, let me enfold thee
And hold thee to my heart.

BANQUO There if I grow,
The harvest is your own.

DUNCAN My plenteous joys,
Wanton in fulness, seek to hide themselves
In drops of sorrow. – Sons, kinsmen, thanes, 35
And you whose places are the nearest, know
We will establish our estate upon
Our eldest, Malcolm, whom we name hereafter
The Prince of Cumberland; which honour must
Not unaccompanied invest him only, 40
But signs of nobleness, like stars, shall shine
On all deservers. – From hence to Inverness,
And bind us further to you.

MACBETH The rest is labour, which is not used for you:
I'll be myself the harbinger and make joyful 45
The hearing of my wife with your approach;
So humbly take my leave.

DUNCAN My worthy Cawdor!

MACBETH (*Aside*) The Prince of Cumberland! That is a step
On which I must fall down, or else o'erleap,
For in my way it lies. Stars, hide your fires; 50
Let not light see my black and deep desires:
The eye wink at the hand; yet let that be,
Which the eye fears, when it is done, to see.

Exit.

za tvými činy. Skoro bych si přál,
abys měl zásluh míň a já ti mohl
za každou poděkovat! Zřejmě ti 20
nestihnou nikdy za vše zaplatit.

MACBETH Má povinnost vám sloužit, Milosti,
je mojí odměnou. Váš úkol je
přijímat naši oddanost, a náš
poslušně v službě králi jako děti 25
dělat vše, co náš otec po nás chce,
a vysloužit si jeho lásku.

DUNCAN Vítej.
Jsi ratolest, kterou jsem zasadil
a která poroste v mé péči. – Banquo,
máš stejné zásluhy a náleží 30
ti stejný vděk. Dovol, ať přivinu
tě k svému srdci.

BANQUO Jestli se v něm ujmou,
úroda bude vaše.

DUNCAN Radostí
tak překypuji, že ji ukřívám
do kapek smutku. – Théní, synové 35
a všichni moji věrní, vyhlášuji,
že následníkem trůnu bude Malcolm,
můj nejstarší syn, jehož jmenuji
princem cumberlandským. Však nejen on
dnes bude vyznamenán. V září poct 40
nechtě skví se jako hvězda každý, kdo
se v boji zasloužil. – A proto dnes
nocovat budeme na Invernessu.

MACBETH Když pro vás nedýchám, tak ztrácím dech.
Pojedu napřed, abych seznámil 45
ženu s tou skvělou zprávou a vše zchystal.
Poroučím se.

DUNCAN Můj vzácný Cawdore!

MACBETH (*Stranou*) Princ cumberlandský! To je kámen v cestě,
o nějž buď zakopnu, anebo ho
odkopnu. Schovejte se, hvězdy! Má 50
ponurá přání ať ukryje tma:
Ať oko nevidí, co ruka dělá,
aby se při tom činu nezachvěla.

Odejde.

DUNCAN True, worthy Banquo; he is full so valiant,
 And in his commendations I am fed; 55
 It is a banquet to me. Let's after him,
 Whose care is gone before to bid us welcome:
 It is a peerless kinsman.
Flourish. Exeunt.

SCENE 5.

INVERNESS. MACBETH'S CASTLE.

Enter Lady Macbeth, reading a letter.

LADY MACB. (*Reads*) 'They met me in the day of success: and I have
 learned by the perfectest report, they have more in
 them than mortal knowledge. When I burned in desire
 to question them further, they made themselves air,
 into which they vanished. Whiles I stood rapt in 5
 the wonder of it, came missives from the king, who
 all-hailed me "Thane of Cawdor;" by which title,
 before, these weird sisters saluted me, and referred
 me to the coming on of time, with "Hail, king that
 shalt be!" This have I thought good to deliver 10
 thee, my dearest partner of greatness, that thou
 mightst not lose the dues of rejoicing, by being
 ignorant of what greatness is promised thee. Lay it
 to thy heart, and farewell.'
 Glamis thou art, and Cawdor; and shalt be 15
 What thou art promised: yet do I fear thy nature;
 It is too full o' the milk of human kindness
 To catch the nearest way: thou wouldst be great;
 Art not without ambition, but without
 The illness should attend it: what thou wouldst highly,
 That wouldst thou holily; wouldst not play false,
 And yet wouldst wrongly win: thou'dst have, great Glamis,
 That which cries 'Thus thou must do, if thou have it;
 And that which rather thou dost fear to do
 Than wishest should be undone.' Hie thee hither, 25
 That I may pour my spirits in thine ear;
 And chastise with the valour of my tongue
 All that impedes thee from the golden round,
 Which fate and metaphysical aid doth seem
 To have thee crown'd withal.

DUNCAN Máš pravdu, Banquo, je to skvělý voják.
 Poslouchat, jak ho všichni chválíte, 55
 je krmě pro mou duši. Pojedme.
 Jel napřed, aby nás moh uvítat.
 Na příbuzného jako on jsem pyšný.
Fanfára. Odejdou.

SCÉNA 5.

INVERNESS. MACBETHŮV HRAD.

Vystoupí Lady Macbeth a čte dopis.

LADY MACB. (*Čte*) „Potkal jsem je v den vítězství a podle neklamných
 úkazů jsem pochopil, že toho vědí víc než
 my obyčejní smrtelníci. Hořel jsem touhou
 se na všechno pořádně vyptat, ale v tu ránu jako 5
 by se rozplynuly ve vzduchu a byly pryč.
 Stál jsem tam ohromený úžasem, když vtom
 přišli poslové od krále a pozdravili mě slovy:
 ‚Zdar, théne z Cawdoru!‘, tedy přesně tak,
 jak mě pozdravily ty tři vědmy, které vzápětí 10
 prorocky dodaly: ‚Zdar, příští skotský králi!‘
 Cítil jsem potřebné ti toto sdělit, má drahá
 družko na cestě ke slávě, aby ses také mohla potěšit
 zprávou o velikosti, která tě čeká.
 Vezmi si to k srdci a buď zdráva.“
 Jsi Glamis, Cawdor. A budeš i tím, 15
 co řekly. Jen z tvé povahy mám strach.
 Jsi odkojen přílišnou dobrotou
 a plný ohledů. Chceš povýšit,
 jsi ctižádnostivý, však málo tvrdý
 jít přímo k cíli. Brát chceš neřestně, 20
 získávat ctnostně. Křivě hrát, to ne,
 křivácky vyhrát, ano. Glamisi,
 křičí to v tobě: „Tohle udělej!“
 Ale máš stejný strach to udělat,
 jak strašně po tom toužíš. Pospěš sem, 25
 ať do ucha ti vliju odvahu
 a bičem jazyka vyženu z mysli
 vše, co ti brání vzít si zlatý kruh,
 jež osud s pomocí tajemné moci
 ti chtějí vložit na skráň.

	<i>Enter a Messenger.</i>		
		What is your tidings?	30
MESSENGER	The king comes here to-night.		
LADY MACB.	Thou'rt mad to say it: Is not thy master with him? Who, were't so, Would have inform'd for preparation.		
MESSENGER	So please you, it is true: our thane is coming: One of my fellows had the speed of him, Who, almost dead for breath, had scarcely more Than would make up his message.		35
LADY MACB.	Give him tending; He brings great news.		
	<i>Exit Messenger.</i>		
	The raven himself is hoarse That croaks the fatal entrance of Duncan Under my battlements. Come, you spirits That tend on mortal thoughts, unsex me here, And fill me from the crown to the toe top-full Of direst cruelty! Make thick my blood; Stop up the access and passage to remorse, That no compunctious visitings of nature Shake my fell purpose, nor keep peace between The effect and it! Come to my woman's breasts, And take my milk for gall, you murdering ministers, Wherever in your sightless substances You wait on nature's mischief! Come, thick night, And pall thee in the dunnest smoke of hell, That my keen knife see not the wound it makes, Nor heaven peep through the blanket of the dark, To cry 'Hold, hold!'		40
			45
	<i>Enter Macbeth.</i>		
	Great Glamis! Worthy Cawdor! Greater than both, by the all-hail hereafter! Thy letters have transported me beyond This ignorant present, and I feel now The future in the instant.		55
MACBETH	My dearest love, Duncan comes here to-night.		
LADY MACB.	And when goes hence?		60
MACBETH	To-morrow, as he purposes.		

	<i>Vystoupí Posel.</i>		
		Co se děje?	30
POSEL	Král přijíždí k nám na noc.		
LADY MACB.	Zbláznil ses? Tvůj pán s ním není? Ten by mi dal vědět, abych se mohla na vše připravit.		
POSEL	Jak račte, paní, pán už taky jede, jeden můj známý ho však předběhl a polomrtvý únavou mi řek tu novinu.		35
LADY MACB.	Dobře ho pohosti, přináší skvělou zvěst.		
	<i>Odejde Posel.</i>		
	Krkavec ochraptěl, co kráká, že král kráčí k nám se skrýt pod náš krov. Duchové, co vládnete temnými spády, ženskosti mě zbavte a naplňte mě od hlavy až k patě krutostí! Ať má krev je jako led, ať do mě nikdy lítost nevstoupí a hryzání svědomí nezvrátí můj pevný úmysl čin vykonat. Vy, sluhové vražedných myšlenek, ať kdekoli teď proti přírodě pácháte zlo, vstupte mi do prsou a změňte mléko v žluč! Přijď, temná noci, v háv pekelného dýmu zahal se, aby nůž neviděl, do čeho bodá, a nebe neprohlédlo clonou tmy a nevykřiklo: „Zadrž!“		40
			45
	<i>Vystoupí Macbeth.</i>		
	Velký Glamisi! Vzácný Cawdore! A ještě větší nad to. Zdar! Zdar! Zdar! Tvůj dopis vytrhl mě z nevědomé přítomnosti a dal mi pocítit, co skýtá budoucnost.		55
MACBETH	Má nejdražší, Duncan k nám jede na noc.		
LADY MACB.	A kdy od nás?		60
MACBETH	To hodlá zítra.		

LADY MACB. O, never
 Shall sun that morrow see!
 Your face, my thane, is as a book where men
 May read strange matters. To beguile the time,
 Look like the time; bear welcome in your eye, 65
 Your hand, your tongue: look like the innocent flower,
 But be the serpent under't. He that's coming
 Must be provided for: and you shall put
 This night's great business into my dispatch;
 Which shall to all our nights and days to come 70
 Give solely sovereign sway and masterdom.

MACBETH We will speak further.

LADY MACB. Only look up clear;
 To alter favour ever is to fear:
 Leave all the rest to me.

Exeunt.

SCENE 6.
BEFORE MACBETH'S CASTLE.

Hautboys and torches. Enter Duncan, Malcolm, Donalbain, Banquo, Lennox, Macduff, Ross, Angus, and Attendants.

DUNCAN This castle hath a pleasant seat; the air
 Nimbly and sweetly recommends itself
 Unto our gentle senses.

BANQUO This guest of summer,
 The temple-haunting martlet, does approve,
 By his loved mansionry, that the heaven's breath 5
 Smells wooingly here: no jutty, frieze,
 Buttress, nor coign of vantage, but this bird
 Hath made his pendent bed and procreant cradle:
 Where they most breed and haunt, I have observed,
 The air is delicate.

Enter Lady Macbeth.

DUNCAN See, see, our honour'd hostess! 10
 The love that follows us sometime is our trouble,
 Which still we thank as love. Herein I teach you
 How you shall bid God 'ild us for your pains,
 And thank us for your trouble.

LADY MACB. Nikdy nevyjde
 slunce nad jeho zítřkem!
 Muži, tvá tvář je jako kniha, z níž
 kdokoli může číst. Musíš jim dát
 číst jen, co ty chceš. Slovy, gesty je 65
 přivítej. Buď jak čistá květina,
 pod níž se skrývá had. Je potřeba
 obsloužit hosta a já dnešní noc
 si tenhle úkol беру na sebe.
 Abychom všechny další dny a noci 70
 si mohli užívat královské moci!

MACBETH O tom až příště.

LADY MACB. Dost už kabonění.
 Ten, kdo se mračí, budí podezření.
 Zbytek nech na mně.

Odejdou.

SCÉNA 6.
PŘED MACBETHOVÝM HRADEM.

Hoboje a pochodně. Vystoupí král Duncan, Malcolm, Donalbain, Banquo, Lennox, Macduff, Ross, Angus a sloužící.

DUNCAN Ten hrad má krásnou polohu a vzduch
 je tu tak čistý, svěží, až mé smysly
 pookřály.

BANQUO Hnízdí tu jiříčky,
 ti letní hosté chrámů, takže když
 si oblíbily tyhle zdi, je zřejmé, 5
 že vzduch jim tady voní. V každém koutku,
 na římsách, ve sloupoví si ten ptáček
 tu staví hnízda a vyvádí mladé.
 Všiml jsem si, že tam, kde se jim daří,
 je zdravé ovzduší.

Vystoupí Lady Macbeth.

DUNCAN Hostitelka! 10
 Z projevů lásky býváme až nesví,
 a přece nás moc těší. Budete
 mít s námi starosti a za svou péčí
 nám ještě vzdáte dík.

LADY MACB.	All our service In every point twice done and then done double Were poor and single business to contend Against those honours deep and broad wherewith Your majesty loads our house: for those of old, And the late dignities heap'd up to them, We rest your hermits.	15
DUNCAN	Where's the thane of Cawdor? We coursed him at the heels, and had a purpose To be his purveyor: but he rides well; And his great love, sharp as his spur, hath holp him To his home before us. Fair and noble hostess, We are your guest to-night.	20
LADY MACB.	Your servants ever Have theirs, themselves and what is theirs, in compt, To make their audit at your highness' pleasure, Still to return your own.	25
DUNCAN	Give me your hand; Conduct me to mine host: we love him highly, And shall continue our graces towards him. By your leave, hostess.	30

Exeunt.

SCENE 7.
MACBETH'S CASTLE.

*Hautboys and torches. Enter a Sewer, and divers Servants
with dishes and service, and pass over the stage.
Then enter Macbeth.*

MACBETH	If it were done when 'tis done, then 'twere well It were done quickly: if the assassination Could trammel up the consequence, and catch With his surcease success; that but this blow Might be the be-all and the end-all here, But here, upon this bank and shoal of time, We'd jump the life to come. But in these cases We still have judgment here; that we but teach Bloody instructions, which, being taught, return To plague the inventor: this even-handed justice Commends the ingredients of our poison'd chalice	5 10
---------	--	---

LADY MACB.	Kdybychom dvakrát vám sloužili a navrch ještě dvakrát, stejně se naše služba nevyrovná pocť, kterou nám Vaše Veličenstvo prokazuje svou návštěvou. Za všechna stará i nová vyznamenání vám blahořečíme.	15
DUNCAN	A kde je Cawdor? Vyrazili jsme za ním tryskem, chtěli ho předhonit a doma uvítat, ale byl rychlejší. Ostruhy lásky ho hnaly domů. Krásná hostitelko, budeme u vás spát.	20
LADY MACB.	Vám patří vše, co patří nám, kteří vám sloužíme. I my jsme vaši. Když si berete od nás, berete ze svého.	25
DUNCAN	Podej mi ruku, zaveď mě za svým mužem. Mám ho rád a dál ho budu přízní počítvat. S dovolením.	30

Odejdou.

SCÉNA 7.
MACBETHŮV HRAD.

*Hoboje a pochodně. Vystoupí Stolník a sloužící, přinášející mísy
s jídlem, příbory, poháry apod., a přejdou přes jeviště.
Pak vystoupí Macbeth.*

MACBETH	Kdyby to skončilo tím, že to je, ať je to hned. Kdyby tím zabitím se zrodil zdar a možným následkům se utnul tipec, kdyby stačila jediná rána a bylo by po všem, – aspoň na téhle výspě v moří času –, oželím život příští. Tahle věc se ale vymstí dřív. Kdo zabije, dá jiným návod na zabíjení a skončí stejně. Spravedlnost mu dá napít jedu, který namíchal	5 10
---------	---	---

To our own lips. He's here in double trust;
 First, as I am his kinsman and his subject,
 Strong both against the deed; then, as his host,
 Who should against his murderer shut the door, 15
 Not bear the knife myself. Besides, this Duncan
 Hath borne his faculties so meek, hath been
 So clear in his great office, that his virtues
 Will plead like angels, trumpet-tongued, against
 The deep damnation of his taking-off; 20
 And pity, like a naked new-born babe,
 Striding the blast, or heaven's cherubin, horsed
 Upon the sightless couriers of the air,
 Shall blow the horrid deed in every eye,
 That tears shall drown the wind. I have no spur 25
 To prick the sides of my intent, but only
 Vaulting ambition, which o'erleaps itself
 And falls on the other.

Enter Lady Macbeth.

How now! What news?

LADY MACB. He has almost supp'd: why have you left the chamber?

MACBETH Hath he ask'd for me?

LADY MACB. Know you not he has? 30

MACBETH We will proceed no further in this business:
 He hath honour'd me of late; and I have bought
 Golden opinions from all sorts of people,
 Which would be worn now in their newest gloss,
 Not cast aside so soon.

LADY MACB. Was the hope drunk 35

Wherein you dress'd yourself? Hath it slept since?
 And wakes it now, to look so green and pale
 At what it did so freely? From this time
 Such I account thy love. Art thou afeard
 To be the same in thine own act and valour 40
 As thou art in desire? Wouldst thou have that
 Which thou esteem'st the ornament of life,
 And live a coward in thine own esteem,
 Letting 'I dare not' wait upon 'I would,'
 Like the poor cat i' the adage?

MACBETH Prithee, peace: 45

I dare do all that may become a man;
 Who dares do more is none.

pro jiného. Má dvojí záštitu.
 Jsem v jeho službách a jsem příbuzný.
 A navíc je můj host. Měl bych ho spíš 15
 před násilníky chránit, a ne sám
 pozvedat nůž. Navíc král Duncan je
 laskavý vládce, zastává svůj úřad
 bezúhonně a každá jeho ctnost
 v andělském chóru bude žalovat
 na proklatce, který ho zahubil. 20
 I lítost jako nahé nemluvně,
 jak cherubín, který si osedlal
 nehmotný oblak, do trub zatroubí
 a strašný čin všem vmete do očí,
 až vichr utopí se v pláči. Nic 25
 než ctižádostivost mě nežene,
 splašený kuň, na něhož vyskočím,
 a on mě shodí na zem.

Vystoupí Lady Macbeth.

Co se děje?

LADY MACB. Je skoro po večeři. Kam jsi zmizel?

MACBETH Ptal se po mně?

LADY MACB. A jak by ne! Co je? 30

MACBETH Nechme to být. V poslední době mě
 dost vyznamenává a získal jsem
 i u ostatních dobré jméno. Mám
 ho pošpinit tak brzy, dokud ještě
 se blýská novotou?

LADY MACB. Byls opilý 35

svou nadějí, a vyspal jsi se z toho?
 Teď bledý, roztřesený koukáš na to,
 na co ses předtím třásl? Mám tak brát
 i tvoji lásku ke mně? Bojíš se
 být stejně smělý ve skutečnosti 40
 jak ve svých snech? Chceš vzhlížet k nebesům,
 však celý život zbaběle se křčit,
 znechucen vlastní malostí jak ten,
 kdo touží po tom řeku přebrodit,
 však omočit se nechce?

MACBETH Mlč už! Prosím! 45

Troufnu si na všechno, co člověk snese.
 Kdo snese víc, to není člověk.